

Обжалвано е НП (наказателно постановление) № ***-F*** от 21.12.2021 год. на Заместник директор на ТД на НАП Пловдив.

Жалбоподателят "П.с." ЕООД, представлявано от Н.П.К. твърди, че НП е незаконосъобразно и моли същото да бъде отменено. В съдебно заседание чрез упълномощения си представител поддържа направеното с жалбата искане.

Въззиваемата страна счита, че обжалваното НП е законосъобразно и моли същото да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраните доказателства и служебно провери изцяло законосъобразността на НП, намери за установено следното:

С обжалваното НП, издадено въз основа на АУАН (акт за установяване на административно нарушение) № F*** от 24.11.2021 год., жалбоподателят е санкциониран на основание чл.182, ал.1 от ЗДДС – Закон за данък върху добавената стойност ("Регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, което води до определяне на данъка в по-малък размер, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 1000 лв.") за нарушение на чл.124, ал.5 от същия закон ("Независимо от ал.4, регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени, включително издадени от лица, на които е прекратена регистрацията по този закон.") – ал.4 – ("Регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него данъчни документи в дневника за покупки най-късно до дванадесетия данъчен период, следващ данъчния период, през който са издадени, но не по-късно от последния данъчен период по [чл.72, ал.1](#). Регистрираното лице е длъжно да отрази информацията от регистъра по [чл.123, ал.6](#) в дневника за покупки за данъчния период, през който тази информация или промените в нея са отразени в този регистър, като съдържанието на информацията и начинът на нейното отразяване се определят с [правилника](#) за прилагане на закона.")

Като описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е било извършено, в НП е посочено, че жалбоподателят като регистрирано по ЗДДС лице – получател по кредитно известие по чл.115, ал.1 от ЗДДС с № ***/10.08.2021 год. с данъчна основа в размер на 22 404,87 лв. и ДДС в размер на 4 480,97 лв. не е изпълнило задължението си да отрази кредитното известие в дневника за покупки за съответния данъчен период и това е довело до определяне на данъка за този период в по-малък размер. Кредитно известие с № ***/10.08.2021 год. с данъчна основа в размер на 22 404,87 лв. и ДДС в размер на 4 480,97 лв. е издадено от "С.ф.а." ЕООД, с ЕИК по Булстат ***, с предмет "МПС по договор ***/28.06.2021 год." и е издадено към фактура № ***/28.06.2021 год., която е с данъчна основа 22 404,87 лв. и ДДС 4 480,97 лв. и по нея е ползвано право на пълен данъчен кредит през м.06.2021 год. Кредитното известие е следвало да бъде включено в отчетните регистри – дневник за покупки за данъчния период, през който е издадено – месец август 2021 год. при подаването на справка-декларация в офис С.3. при ТД на НАП Пловдив в срок до 14-число на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася, а именно до 14.09.2021 год. За този данъчен период в офис град С.3. при ТД на НАП Пловдив е подадена справка-декларация с вх.№ ***/13.09.2021 год. с приложен дневник за покупки, в които посоченото кредитно известие не е отразено и в резултат на неотразяването му декларирания резултат в подадената справка-декларация за периода е определен в по-малък размер с 4 480.97 лв., който е размера на ДДС на неотразеното кредитно досие. Отражено е, че горепосоченото кредитно известие е отразено в дневника за покупки за данъчен период м.10.2021 год. и за този период е подадена справка-декларация с вх. № ***/12.11.2021 год. Нарушението е извършено на 15.09.2021 год. и е установено на 12.11.2021 год. при извършване на проверка.

В случая фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, се потвърждават изцяло от показанията на актосъставителя и свидетеля по акта, кореспондиращи помежду си и с приложените към административнонаказателната преписка писмени доказателства, надлежно приобщени към доказателствения материал по делото.

Разпити в хода на проведеното съдебно съдебно следствие св.ИВ. АНГ. СТ. и М. ИВ. Д. поддържат констатациите в АУАН и съдът намира показанията им за обективни, логични, непротиворечиви и в пълно съответствие с приетите по делото писмени доказателства, поради което им дава вяра.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът намира, че правилно, както съставителят на акта, така и наказващият орган, са квалифицирали поведението на жалбоподателя като нарушение на посочената разпоредба на [чл.124, ал.5 от ЗДДС](#), доколкото съгласно диспозицията на същата норма регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени, независимо от правилото на [чл.124, ал.4 ЗДДС](#) - да включи получените данъчни документи най-късно до дванадесетия данъчен период, следващ данъчния период, през който са издадени, но не по-късно от последния данъчен период, в който може да упражни правото си данъчен кредит по [чл.72, ал.1 ЗДДС](#). Съдът обаче намира за неправилно вменяването на задължението на конкретното лице доколкото, за да възникне задължение за включване в отчетните регистри на кредитни известия, не е достатъчно да се установи, че такива са издадени, а е необходимо те и да са получени от данъчно задълженото лице. /в този смисъл [Решение № 15442 от 14.12.2020 г.](#) по адм. д. № 8391/2020 на ВАС, [Решение № 13290 от 08.12.2015](#) Г. по адм. д. № 15523/2014 Г., I отд. на ВАС, [Решение № 6188 от 25.05.2016 г.](#) по адм. д. № 1952/2015 г., VIII отд. на ВАС, [Решение № 16902](#) ОТ 17.12.2013 г. по адм. д. № 4780/2013 г., VIII отд. на ВАС, [Решение № 11769 от 06.11.2015 г.](#) по адм. д. № 4412/2014 г., I отд. на ВАС./ От фактическа страна се установява, че кредитното известие е получено от задълженото лице и същото веднага е включено в дневника за покупки с подадения отчетен регистър за съответния период – месец ноември 2021 год. Колкото и обективна и безвиновна да е отговорността на юридическото лице, то не може да се приеме, че е извършено нарушението без дружеството да е имало обективна възможност да го изпълни. Това не е довело до дългосрочно оцетяване на бюджета, доколкото установеното ДДС за внасяне е внесено във връзка със забавеното кредитно известие в кратък срок от установяването на задължението. В конкретния случай и съгласно съдебната практика при по-късното получаване на кредитното известие не се касае за недобросъвестност на търговеца, а за обективна невъзможност за изпълнение на задължение.

Изрично следва да се подчертае, че въпросът за получаването на кредитното известие от регистрираното лице няма никакво отношение към субективната страна на нарушението, включително и към спецификата на обективната и безотговорна вина на юридическото лице. Въпросът за кредитното известие касае обективната страна на деянието, защото само след като получи кредитното известие, за регистрираното лице се поражда задължението да го отрази в дневника за покупки за данъчния период, включително и за данъчния период, през който е издадено.

Въпреки това, за да бъде изследвано горното, включително и чисто фактическия въпрос дали кредитното известие е получено от задълженото лице в срок, позволяващ то да бъде включено в дневника за покупки за данъчния период, през който е издадено, съответно – извършено ли е нарушение на [чл.182, ал.1 от ЗДДС](#), във вр. с [чл.124, ал.5 от ЗДДС](#), то следва преди всичко да съществува твърдение за това, че кредитното известие е получено от адресата. Такова твърдение не съществува в настоящото наказателно постановление, както и в съставения преди това АУАН.

Поради изложеното съдът намира, че задълженото лице е било в обективна невъзможност да изпълни вмененото му задължение, което според практиката на ВАС

възниква с получаването на първичния счетоводен документ от задълженото лице.

По тези съображения съдът намира, че обжалваното НП е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН (Закон за административните нарушения и наказания) въззиваемата страна следва бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените до момента по делото разноси в размер на сумата от 696 лева, представляваща платено адвокатско възнаграждение на представлявалия го упълномощен защитник съобразно представените договор за правна защита и съдействие, пълномощно и фактура (л.30-32 от делото).